Ὄλυνθος.

Πόλις ἑλληνικὴ ἐπίσημος κατὰ τὸν μυχὸν τοῦ Τορωναίου κόλπ. ἀρχ. κόλπου, μεταξὺ τῶν χερσονήσων Παλλήνης καὶ Σιθωνίας, περίπου 60 στάδια τῆς Ποτιδαίας ἀπέχουσα πρὸς βορρᾶν. (Ἡροδ. Ζ. 122. Θουκ. Α. 63. Ξεν. Ἑλλ. Ε. 2. 12. Στραβ. Ζ. 330.) Κυριευθεῖσα ὑπὸ τοῦ στρατοῦ τοῦ Ξέρξου, συνῳκίσθη ὕστερα πάλιν ὑπὸ Χαλκιδέων ἐκ Τορώνης. (Ἡροδ. Ζ. 127. — Θουκ. Δ. 122) __Κατηριθμεῖτο__ εἰς τὴν Μακεδονίαν ποτὲ δὲ καὶ εἰς τὴν __Θράκην__, καὶ ηὔξησεν [illegible], ἐπὶ τοῦ Περικλέους [illegible] . . . . ἡ δύναμις αὐτῆς [illegible] εἰς τὸν Φίλιππον Μακεδόνα.

Ἐξ Ἀκάνθου δὲ καὶ Ἀπολλωνίας αἵπερ μέγισται Ξεν. Ἑλ. Ε. Β. τῶν περὶ Ὄλυνθον πόλεων πρέσβεις ἀφικνοῦνται 11 δη 158 Λακεδαίμονα. ἀκούσαντες δ' οἱ ἔφοροι ὧν ἕνεκα ἧκον, προσήγαγον αὐτοὺς πρός τε τὴν ἐκκλησίαν καὶ τοὺς συμμάχους. ἔνθα δὴ Κλειγένης Ἀκάνθιος ἔλεξεν, Ὦ ἄνδρες Λακεδαιμόνιοί τε καὶ σύμμαχοι, οἰόμεθα λανθάνειν ὑμᾶς πρᾶγμα φυόμενον ἐν τῇ Ἑλλάδι. ὅτι μὲν γὰρ τῶν ἐπὶ __Θρᾴκης μεγίστη__ πόλις __Ὄλυνθος__ σχεδὸν πάντες ἐπίστασθε. οὗτοι τῶν πόλεων προσηγάγοντο ἔστιν ἃς

Ὄλυνθος.

ἐφ᾽ ᾧτε νόμοις τοῖς αὐτοῖς χρῆσθαι καὶ συμπολιτεύειν· ἔπειτα δὲ καὶ τῶν μειζόνων προσέλαβόν τινας. ἐκ δὲ τούτου ἐπεχείρησαν καὶ τὰς τῆς Μακεδονίας πόλεις ἐλευθεροῦν ἀπὸ Ἀμύντου τοῦ Μακεδόνων βασιλέως. ἐπεὶ δὲ εἰσήκουσαν αἱ ἐγγύτατα αὐτῶν, ταχὺ καὶ ἐπὶ τὰς πόρρω καὶ μείζους ἐπορεύοντο· καὶ κατελίπομεν ἡμεῖς ἔχοντας ἤδη ἄλλας τε πολλὰς καὶ Πέλλαν, ἥπερ μεγίστη τῶν ἐν Μακεδονίᾳ πόλεων· καὶ Ἀμύνταν δὲ ᾐσθανόμεθα ἀποχωροῦντά τε ἐκ τῶν πόλεων καὶ ὅσον οὐκ ἐκπεπτωκότα ἤδη ἐκ πάσης Μακεδονίας. πέμψαντες δὲ καὶ πρὸς ἡμᾶς καὶ πρὸς Ἀπολλωνιάτας οἱ Ὀλύνθιοι προεῖπον ἡμῖν ὅτι εἰ μὴ παρεσόμεθα συστρατευσόμενοι, ἐκεῖνοι ἐφ᾽ ἡμᾶς ἴοιεν. ἡμεῖς δέ, ὦ ἄνδρες Λακεδαιμόνιοι, βουλόμεθα μὲν τοῖς πατρίοις νόμοις χρῆσθαι καὶ αὐτοπολῖται εἶναι· εἰ μέντοι μὴ βοηθήσει τις, ἀνάγκη καὶ ἡμῖν μετ᾽ ἐκείνων γίγνεσθαι. καίτοι νῦν γ᾽ ἤδη αὐτοῖς εἰσιν ὁπλῖται μὲν οὐκ ἐλάττους ὀκτακοσίων, πελτασταὶ δὲ πολὺ πλείους ἢ τοσοῦτοι· ἱππεῖς γε μέντοι, ἐὰν καὶ ἡμεῖς μετ᾽ αὐτῶν γενώμεθα, ἔσονται πλείους ἢ χίλιοι. κατελίπομεν δὲ καὶ Ἀθηναίων καὶ Βοιωτῶν πρέσβεις ἤδη αὐτόθι. ἠκούομεν δὲ ὡς καὶ αὐτοῖς Ὀλυνθίοις ἐψηφι-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ὄλυνθος

ἐκείνοις εἴη συμπέμπειν πρέσβεις ἐς ταύτας τὰς
πόλεις περὶ συμμαχίας. καίτοι ἡ τοσαύτη δύνα-
μις προσγενήσεται τῇ τε Ἀθηναίων καὶ Θηβαίων ἰσχύ-
ι, ὁρᾶτε, ἔφη, ὅπως μὴ οὐκέτι εὐμεταχείριστα ἔσται
ἐκεῖνα ὑμῖν. ἐπεὶ δὲ καὶ Ποτείδαιαν ἔχουσιν ἐπὶ τῷ
ἰσθμῷ τῆς Παλλήνης οὖσαν, νομίζετε καὶ τὰς ἐντὸς
ταύτης πόλεις ὑπηκόους ἔσεσθαι αὐτῶν. τεκμήριον
δ' ἔτι ἔστω ὑμῖν καὶ τοῦτο ὅτι ἰσχυρῶς αὗται αἱ πόλεις
πεφόβηνται· μάλιστα γὰρ μισοῦσαι τοὺς Ὀλυνθίους ὅ-
μως οὐκ ἐτόλμησαν μεθ' ἡμῶν πρέσβεις πέμ-
ψαι διδάξοντας ταῦτα. ἐννοήσατε δὲ καὶ τόδε, πῶς
εἰκὸς ὑμᾶς τῆς μὲν Βοιωτίας ἐπιμεληθῆναι
ὅπως μὴ καθ' ἓν εἴη, πολὺ δὲ μείζονος ἀθροιζο-
μένης δυνάμεως ἀμελῆσαι, καὶ ταύτης οὐ κατὰ γῆν
μόνον, ἀλλὰ καὶ κατὰ θάλατταν ἰσχυρᾶς γιγνο-
μένης. τί γὰρ δὴ καὶ ἐμποδών, ὅπου ξύλα μὲν ναυ-
πηγήσιμα ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ ἐστί, χρημάτων
δὲ πρόσοδοι ἐκ πολλῶν μὲν λιμένων, ἐκ πολ-
λῶν δὲ ἐμπορίων, πολυανθρωπία γε μὴν
διὰ τὴν πολυσιτίαν ὑπάρχει; ἀλλὰ μὴν καὶ
γείτονές γ' εἰσὶν αὐτοῖς Θρᾷκες οἱ ἀβασίλευ-
τοι, οἳ θεραπεύουσι μὲν καὶ νῦν ἤδη τοὺς Ὀ-
λυνθίους· εἰ δὲ ὑπ' ἐκείνους ἔσονται, πολλὴ καὶ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ὄλυνθος.

αὕτη δύναμις προσγένοιτ' ἂν αὐτοῖς. τούτων μὴν
ἀποκτηθέντων καὶ τὰ ἐν τῷ Παγγαίῳ χρύσεια χεῖρα
ἂν αὐτοῖς ἤδη ὀρέγοι. καὶ τούτων ἡμεῖς οὐδὲν λέγομεν
ὅ τι οὐ καὶ ἐν τῷ τῶν Ὀλυνθίων δήμῳ μυριόλεκτόν
ἐστι. τό γε μὴν φρόνημα αὐτῶν τί ἄν τις λέγοι; καὶ
γὰρ ὁ θεὸς ἴσως ἐποίησεν ἅμα τῷ δύνασθαι καὶ
τὰ φρονήματα αὔξεσθαι τῶν ἀνθρώπων. ἡμεῖς
μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες Λακεδαιμόνιοί τε καὶ σύμμαχοι,
ἐξαγγέλλομεν ὅτι ἐκεῖ οὕτως ἔχει· ὑμεῖς δὲ βουλεύεσθε,
εἰ δοκεῖ ἄξια ἐπιμελείας εἶναι. δεῖ γε μὴν ὑμᾶς καὶ
τόδε εἰδέναι, ὡς ἣν εἰρήκαμεν δύναμιν μεγάλην
οὖσαν, οὔπω δυσπάλαιστός ἐστιν. αἱ γὰρ ἄκουσαι τῶν
πόλεων τῆς πολιτείας κοινωνοῦσαι, αὗται, ἄν τι ἴδω-
σιν ἀντίπαλον, ταχὺ ἀποστήσονται· εἰ μέντοι συγ-
κλεισθήσονται ταῖς τε ἐπιγαμίαις καὶ ἐγκτήσεσι παρ'
ἀλλήλοις, ἃς ἐψηφισμένοι εἰσί, καὶ γνώσονται ὅτι ~~παρ~~
~~ἀλλ~~ μετὰ τῶν κρατούντων ἕπεσθαι κερδαλέον
ἐστίν, ὥσπερ Ἀρκάδες, ὅταν μεθ' ὑμῶν ἴωσι, τά τε
αὑτῶν σῴζουσι καὶ τὰ ἀλλότρια ἁρπάζουσιν, ἴσως οὐ-
κέθ' ὁμοίως εὔλυτα ἔσται.

20. Λεχθέντων δὲ τούτων ἐδίδοσαν οἱ Λακε-
δαιμόνιοι τοῖς συμμάχοις ~~τὸν~~ λόγον καὶ ἐκέλευον συμ-
βουλεύειν ὅ τι γιγνώσκοι τις ἄριστον τῇ Πελοποννήσῳ

Ὄλυνθος

ῃ τοῖς συμμάχοις. ἐκ τούτου πολλοὶ μὲν καὶ συνηγό- Ξεν. Ἑλλ. Ε΄ Β΄
ρευον στρατιὰν ποιεῖν, μάλιστα δὲ οἱ βουλόμενοι χαρίζε- 20 σελ. 160. 161
σθαι τοῖς Λακεδαιμονίοις, κ' ἔδοξε πέμπειν τὸ εἰς τοὺς
μυρίους σύνταγμα ἑκάστην πόλιν. λόγοι δὲ ἐγένοντο
τὸ ἀργύριόν τε ἀντ' ἀνδρῶν ἐξεῖναι διδόναι τῇ βου-
λομένῃ τῶν πόλεων, τριώβολον Αἰγιναῖον κατ' ἄν-
δρα, ἱππέας τε εἴ τις παρέχοι [ἀντὶ] τεττάρων ὁπλι-
τῶν τὸν μισθὸν τῷ ἱππεῖ δίδοσθαι· εἰ δέ τις τῶν πό-
λεων ἐκλίποι τὴν στρατείαν, ἐξεῖναι τοῖς Λακεδαιμο-
νίοις ἐπιζημιοῦν στατῆρι κατὰ τὸν ἄνδρα τῆς ἡμέρας.
ἐπεὶ δὲ ταῦτα ἔδοξεν, ἀναστάντες οἱ Ἀκάνθιοι πάλιν
ἐδίδασκον ὡς ταῦτα καλὰ μὲν εἴη ψηφίσματα,
οὐ μέντοι δυνατὰ ταχὺ περανθῆναι. βέλτιον οὖν ἔ-
φασαν εἶναι, ἐν ᾧ αὕτη ἡ παρασκευὴ ἁθροίζοιτο,
ὡς τάχιστα ἄνδρα ἐξελθεῖν ἄρχοντα κ' δύναμιν ἐκ
Λακεδαίμονός τε, ὅση ἂν ταχὺ ἐξέλθοι, κ' ἐκ τῶν
ἄλλων πόλεων. τούτου γὰρ γενομένου τάς τε οὔπω προ-
σκεχωρηκυίας πόλεις στῆναι ἂν κ' τὰς βεβιασμέ-
νας ἧττον ἂν συμμαχεῖν. δοξάντων δὲ κ' τούτων
ἐκπέμπουσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι Εὐδαμίδαν, καὶ
σὺν αὐτῷ νεοδαμώδεις τε κ' τῶν περιοίκων καὶ
τῶν Σκιριτῶν ἄνδρας ὡς δισχιλίους. ὁ μέντοι Εὐ-
δαμίδας ἐξιὼν Φοιβίδαν τὸν ἀδελφὸν ἐδεῖτο

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ὄλυνθος.

τῶν ἐφόρων τοὺς ὑπολελειμμένους τῶν ἑαυτῷ προστεταγμένων ἀθροίσαντα μετιέναι· αὐτὸς δὲ ἐπεὶ ἀφίκετο ἐς τὰ ἐπὶ Θρᾴκης χωρία, ταῖς μὲν δεομέναις τῶν πόλεων φρουρὰς ἔπεμπε, Ποτείδαιαν δὲ καὶ προσέλαβεν ἑκοῦσαν, σύμμαχον ἤδη ἐκείνων οὖσαν, καὶ ἐντεῦθεν ὁρμώμενος ἐπολέμει ὥσπερ εἰκὸς τὸν ἐλάττω ἔχοντα δύναμιν. . . . .

Ξεν. Ἑλ. Ε΄ Β΄ 37 σελ 164 ...Οἱ Λακεδαιμόνιοι πολὺ δὴ προθυμότερον τὴν ἐς Ὄλυνθον στρατιὰν [illegible] (αι). ἐκπέμπουσι Τελευτίαν καὶ ἁρμοστήν, τήν τ' ἐς τοὺς μυρίους σύνταξιν αὐτοί τε πάντες συνεξέπεμψαν ἐς τὰς συμμαχίδας πόλεις σκυτάλας διέπεμψαν, κελεύοντες ἀκολουθεῖν Τελευτίᾳ κατὰ τὸ δόγμα τῶν συμμάχων. . . . .

. . . .

Ταῦτα δὲ ποιῶν, κάρτα πολλὴν ἔχων στρατιὰν ἀφίκετο ἐς τὴν ἑαυτῶν συμμαχίδα. ἐπεὶ δ' ἦλθεν ἐς τὴν Ποτείδαιαν, ἐκεῖθεν συνταξάμενος ἐπορεύετο ἐς τὴν πολεμίαν. καὶ πρὸς μὲν τὴν πόλιν ἰὼν οὔτ' ἔκαεν οὔτ' ἔκοπτε, νομίζων, εἴ τι ποιήσειε τούτων, ἐμποδὼν ἂν αὐτῷ πάντα γίγνεσθαι καὶ προσιόντι καὶ ἀπιόντι· ὁπότε δὲ ἀναχωροίη ἀπὸ τῆς πόλεως, τότε ὀρθῶς ἔχειν κόπτοντα τὰ δένδρα ἐμ-

Όλυνθος

πόλιν καταβάλλειν, ότι όπισθεν επίοι. ως δε απῆ- Ξεν. Ελ. Ε΄ Β΄
χεν από της πόλεως ως δέκα στάδια έθετο τα ό- 39 έως 165
πλα, ευώνυμον μεν αυτός έχων, ούτω γαρ συν-
έβαινεν αυτῷ κατά τας πύλας ιέναι ᾗ εξῄεσαν
οι πολέμιοι, η δε άλλη φάλαγξ των συμμάχων πα-
ρετέτατο προς το δεξιόν, και των ιππέων δε τους μεν
Λάκωνας και τους Θηβαίους και όσοι των Μακεδόνων
παρῆσαν επί τῷ δεξιῷ έταξε, παρά δε αυτῷ εἶ-
χε Δέρδαν τε και τους εκείνου ιππέας ως εις τετρα-
κοσίους διά τε το άγασθαι τούτο το ιππικόν και διά
το θεραπεύειν τον Δέρδαν ως ηδόμενον αφικνεῖσθαι.
επεί δε και οι πολέμιοι ελθόντες αντιπαρετάξαντο
υπό τῷ τείχει, συσπειραθέντες αυτών οι ιππείς εμ-
βάλλουσι κατά τους Λάκωνας και Βοιωτούς, και Πο-
λύχαρμόν τε τον Λακεδαιμόνιον ίππαρχον κα-
ταβάλλουσιν από του ίππου και κείμενον πάμπολλα
κατέτρωσαν και άλλους απέκτειναν, και τέλος τρέ-
πονται επί τῷ δεξιῷ κέρατι το ιππικόν. φευγόν-
των δε των ιππέων ενέκλινε και το εχόμενον πε-
ζόν αυτών, και όλον αν εκινδύνευσεν ηττηθῆναι
το στράτευμα, ει μη Δέρδας έχων το εαυτού ι-
ππικόν ευθύς προς τας πύλας των Ολυνθίων ή-
λαυνεν. επῄει δε και ο Τελευτίας συν τοις περί αυ-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

401

Ὄλυνθοι

Ξεν. Ελ. Ε' Β' τοῖς ἐν τάξει. ὡς δὲ ταῦτα ἤσθοντο οἱ Ὀλύνθιοι, τρε-
42 σελ. 166. ψάντες ἀπεχώρουν πάλιν πρὸς τὴν πόλιν, ἔνθα δὴ ὁ Δέρδας
παρελαύνων πολλοὺς ἱππέας αὐτῶν ἀπέ-
κτεινεν. ἀπεχώρησαν δὲ καὶ οἱ πεζοὶ τῶν Ὀλυνθίων
εἰς τὴν πόλιν· οὐ μέντοι πολλοὶ αὐτῶν ἀπέθανον,
ἅτε ἐγγὺς τοῦ τείχους ὄντες. ἐπεὶ δὲ τροπαῖόν τε ἐ-
στάθη καὶ ἡ νίκη αὕτη τῷ Τελευτίᾳ ἐγεγένητο, ἀπι-
ὼν δὴ ἔκοπτε τὰ δένδρα. καὶ τὸ μὲν δὴ στρατευσά-
μενος τὸ θέρος διῆκε καὶ τὸ Μακεδονικὸν στράτευ-
μα καὶ τὸ τοῦ Δέρδα. πολλάκις μέντοι καὶ οἱ Ὀλύνθιοι
καταθέοντες ἐπὶ τὰς τῶν Λακεδαιμονίων συμμαχί-
δας πόλεις ἐλεηλάτουν καὶ ἄνδρας ἀπεκτίννυσαν.

Β' Γ' Ἅμα δὲ τῷ ἦρι ὑποφαινομένῳ οἱ μὲν Ὀλύνθιοι
ἱππεῖς ὄντες ὡς ἑξακόσιοι καταδεδραμήκεσαν εἰς
τὴν Ἀπολλωνίαν ἅμα μεσημβρίᾳ καὶ διεσπαρμέ-
νοι ἐλεηλάτουν· ὁ δὲ Δέρδας ἐτύγχανε ταύτῃ τῇ
ἡμέρᾳ ἀφιγμένος μετὰ τῶν ἱππέων τῶν ἑαυτοῦ
καὶ ἀριστοποιούμενος ἐν τῇ Ἀπολλωνίᾳ. ὡς δ' εἶδε
τὴν καταδρομήν, ἡσυχίαν [τε] εἶχε, τούς θ' ἵππους
ἐπεσκευασμένος καὶ τοὺς ἀμβάτας ἐξωπλισμένους
ἔχων. ἐπεὶ δὲ καταφρονητικῶς οἱ Ὀλύνθιοι καὶ εἰς
τὸ προάστειον καὶ εἰς αὐτὰς τὰς πύλας ἤλαυνον, τό-
τε δὴ συντεταγμένους ἔχων ἐξελαύνει. οἱ δὲ ὡς εἶδον

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ὄλυνθος

ἐς φυγὴν ὥρμησαν. ὁ δ᾽ ὡς ἅπαξ ἐτρέψατο, καὶ ἀπέ- Ξεν. Ἑλ. Ε. 3.
κτεινεν ἐνενήκοντα στάδια διώκων καὶ ἀποκτείνων, ἐπεὶ 2 §§ 1-6
πρὸς αὐτὸ κατεδίωξε τῶν Ὀλυνθίων τὸ τεῖχος, καὶ ἐ-
λέγετο ὁ Δέρδας ἀποκτεῖναι ἐν τούτῳ τῷ ἔργῳ πε-
ρὶ ὀγδοήκοντα ἱππέας. καὶ ἀπὸ τούτου τειχήρεις τε
μᾶλλον ἦσαν οἱ πολέμιοι καὶ τῆς χώρας ὀλίγην παν-
τελῶς εἰργάζοντο. προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου, καὶ τοῦ Τελευτί-
ου στρατευσαμένου πρὸς τὴν τῶν Ὀλυνθίων πόλιν, ὡς
ἔτι δένδρα ὑπέρισαν ἢ εἴ τι εἰργασμένον τοῖς
πολεμίοις φθείροι, ἐξελθόντες οἱ Ὀλύνθιοι ἱππεῖς ἡσυ-
χῇ πορευόμενοι διέβησαν τὸν παρὰ τὴν πόλιν
ῥέοντα ποταμόν, καὶ ἐπορεύοντο ἡσυχῇ πρὸς τὸ
τῶν ἐναντίων στράτευμα. ὡς δὲ εἶδεν ὁ Τελευτίας
ἀγανακτήσας τῇ τόλμῃ αὐτῶν εὐθὺς Τλημονί-
δαν τὸν τῶν πελταστῶν ἄρχοντα δρόμῳ φέρεσθαι
εἰς αὐτοὺς ἐκέλευσεν. οἱ δὲ Ὀλύνθιοι ὡς εἶδον προ-
θέοντας τοὺς πελταστάς, ἀναστρέψαντες ἀπεχώρησαν
ἡσυχῇ, καὶ διέβησαν πάλιν τὸν ποταμόν. οἱ δ᾽ ἠ-
κολούθουν μάλα θρασέως, καὶ ὡς φεύγουσι διώξοντες
ἐπιδιέβαινον. ἔνθα δὴ οἱ Ὀλύνθιοι ἱππεῖς, ἡνίκα ἔτι
εὐχείρωτοι αὐτοῖς ἐδόκουν εἶναι οἱ διαβεβηκότες, ἀ-
ναστρέψαντες ἐμβάλλουσιν αὐτοῖς, καὶ αὐτόν τε ἀπέ-
κτειναν τὸν Τλημονίδαν καὶ τῶν ἄλλων πλείους ἢ ἑκα-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ὄλυνθος.

Ξεν. Ελ. Ε΄ 3 3. ὁ δὲ Τελευτίας ὡς εἶδε τὸ γιγνόμενον, ὀργισθεὶς
3 Σελ. 167 ἀναλαβὼν τὰ ὅπλα ἦγε μὲν ταχὺ τοὺς ὁπλίτας, δι-
ώκειν δὲ ἐκέλευε καὶ τοὺς πελταστὰς καὶ τοὺς ἱππέας καὶ
τοὺς ἀκροβολιστάς. πολλοὶ μὲν οὖν δὴ καὶ ἄλλοι οἱ
ἐγγυτέρω τοῦ τείχους διώξαντες κακῶς ἀπε-
Σελ. 168 χώρησαν, καὶ ἐκεῖνοι δ᾽ ἐπεὶ ὑπὸ τοῦ τείχους
ἐβάλλοντο, ἀποχωρεῖν τε ἠναγκάζοντο τεθορυβη-
μένως καὶ προφυλάττεσθαι τὰ βέλη. ἐν τούτῳ δὴ
οἱ Ὀλύνθιοι ἐπεξελαύνουσι τοὺς ἱππέας, ἐβοή-
θουν δὲ καὶ οἱ πελτασταί· καὶ τέλος καὶ οἱ ὁπλῖται ἐ-
πεξέθεον, καὶ τεταραγμένῃ τῇ φάλαγγι προσπίπτουσι.
καὶ ὁ μὲν Τελευτίας ἐνταῦθα μαχόμενος ἀπο-
θνῄσκει. τούτου δὲ γενομένου εὐθὺς καὶ οἱ ἀμφ᾽ αὐτὸν
ἐνέκλιναν, καὶ οὐδεὶς ἔτι ἵστατο, ἀλλὰ πάντες ἔφευ-
γον, οἱ μὲν ἐπὶ Σπαρτώλου, οἱ δὲ ἐπ᾽ Ἀκάνθου, οἱ
δὲ εἰς Ἀπολλωνίαν, οἱ πλεῖστοι δὲ εἰς Ποτείδαιαν.
ὡς δ᾽ ἄλλοι ἄλλῃ ἔφευγον, οὕτω καὶ οἱ πολέμιοι
ἄλλοι ἄλλοσε διώκοντες παμπλήθεις ἀπέκτειναν
ἀνθρώπους καὶ ὅ τι περ ὄφελος ἦν τοῦ στρατεύματος.

8 Τοῖς δὲ Λακεδαιμονίοις, ὡς ἤκουσαν τὸ πρᾶγ-
μα, βουλευομένοις ἐδόκει οὐ φαύλην πεμπτέον
δύναμιν εἶναι, ὅπως τὸ φρόνημα τῶν νενικη-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ὄλυνθος

καθὼς κατασβεσθῇ καὶ μάτην τὰ πεπραγ- Ξεν Ἑλ. Ε. 3

μένα γένοιτο. τέλος δὲ γνώσεις ἡγεμόνα μὲν Α- 8 σελ 168

γησίπολιν τὸν βασιλέα ἐκπέμπουσι, μεθ' αὐτοῦ δὲ

οὕσπερ Ἀγησιλάῳ εἰς τὴν Ἀσίαν τριάκοντα Σπαρ-

τιατῶν. πολλοὶ δὲ αὐτῷ καὶ τῶν περιοίκων ἐθελον-

ταὶ καλοὶ κἀγαθοὶ ἠκολούθουν, καὶ ξένοι τῶν τρο-

φίμων καλουμένων, καὶ νόθοι τῶν Σπαρτιατῶν, μά-

λα εὐειδεῖς τε καὶ τῶν ἐν τῇ πόλει καλῶν οὐκ ἄπει-

ροι. συνεστρατεύοντο δὲ καὶ ἐκ τῶν συμμαχίδων πόλε- σελ 169

ων ἐθελονταί, καὶ Θετταλῶν γε ἱππεῖς, γνωσθῆναι τῷ

Ἀγησιπόλιδι βουλόμενοι, Ἀμύντας δὲ καὶ Δέρδας ἔ-

τι προθυμότερον ἢ πρόσθεν. Ἀγησίπολις μὲν δὴ

ταῦτα πράττων ἐπορεύετο ἐπὶ τὴν Ὄλυνθον.

18 . . . . ὁ δὲ Ἀγησίπολις εὐθὺς ἐκ τῆς σελ 171.

Μακεδονίας προσιὼν ἔθετο πρὸς τῇ πόλει τῶν Ὀ-

λυνθίων τὰ ὅπλα. ἐπεὶ δὲ οὐδεὶς ἀντεξῄει αὐτῷ, τότε τῆς

Ὀλυνθίας εἴ τι ὑπόλοιπον ἦν ἐδῄου καὶ εἰς τὰς συμμαχί-

δας ἰὼν αὐτῶν ἔφθειρε τὸν σῖτον. Τορώνην δὲ

καὶ προσβαλὼν εἷλε κατὰ κράτος. ἐν δὲ τούτοις ὄντα κα-

τὰ θέρος αὐτὸν καυματώδης πυρετὸς λαμβάνει

αὐτόν. ὡς δὲ πρόσθεν ἑωρακότα τὸ ἐν Ἀφύτει τὸ

Διονύσου ἱερὸν ἔρως αὐτὸν τότ' ἔσχε τῶν τε σκιε-

ρῶν σκηνωμάτων καὶ τῶν λαμπρῶν καὶ ψυχρῶν υ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ὄλυνθος.

Ξεν. Ἑλ. Ε.3. σαθών. ἐκομίσθη μὲν οὖν τάχος εἰς Ἄφυτιν, ὅμως μέν-
19 Σελ. 171 τοι ἑβδομαῖος ἀφ' οὗ ἔκαμεν ἔξω τοῦ ἱεροῦ ἐτελεύ-
τησε. καὶ ἐκεῖνος μὲν ἐν μέλιτι τεθεὶς καὶ κομισθεὶς
οἴκαδε ἔτυχε τῆς βασιλικῆς ταφῆς.

. . . .

20 Καὶ οἱ μὲν Λακεδαιμόνιοι ἀνθ' ἐκείνου Πολυ-
βιάδην ἁρμοστὴν ἐπὶ τὴν Ὄλυνθον ἐκπέμπουσι.

. . . .

Σελ. 172. 26 Καὶ ὁ Πολυβιάδης δὲ καταστήσας κακῶς ἔχον-
τας λιμῷ τοὺς Ὀλυνθίους διὰ τὸ μήτ' ἐκ τῆς γῆς λαμ-
βάνειν μήτε κατὰ θάλατταν εἰσάγεσθαι σῖτον
αὐτοῖς, ἠνάγκασε πέμψαι εἰς Λακεδαίμονα πε-
ρὶ εἰρήνης. οἱ δ' ἐλθόντες πρέσβεις αὐτοκράτορες
συνθήκας ἐποιήσαντο τὸν αὐτὸν μὲν ἐχθρὸν
καὶ φίλον Λακεδαιμονίοις νομίζειν, ἀκολουθεῖν δὲ ὅ-
ποι ἂν ἡγῶνται καὶ σύμμαχοι εἶναι. καὶ ὀμόσαντες
ταῦτα ἐμμενεῖν οὕτως ἀπῆλθον οἴκαδε.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ